

7 september 2013: ilja

Vanachter een lekker bakkie koffie overdenk ik onze laatste 2 dagen. Wat hebben we weer veel gedaan en beleefd. Vanochtend worden we wakker van de herrie beneden, het lijken wel 10000 chinezen die elkaar vermoorden en gillen, het blijken er echter maar een stuk of 10 te zijn maar he, je wordt net wakker.... De wekker gaat om 8 uur, Robert brengt ons ons gebruikelijke ontbijt, een warme luchtige broodcake met 2 zakjes oploskoffie. We zijn eigenlijk een beetje boos op Robert, de douche werd niet warm, de wifi deed het heel slecht en het was complete disco buiten vannacht. 3 dingen waarvan hij had beloofd dat het allemaal in orde zou zijn. We zitten nog beetje in onze westerse mood en klagen tegen hem hierover. Zoals een echte aziaat, doet hij er natuurlijk niets aan. Zelfs als Remco hoog boven hem uittorent en zijn meest boze blik geeft, geeft hij geen krimp, jammer joh. Nou ja, gewoon accepteren dus. We lopen naar de grote weg waar een roze touringcar op ons staat de wachten. Robert had ons exclusiviteit beloofd, nou die kregen we!! Die touringcar was dus alleen voor ons! Samen met gids Pam en de chauffeur rijden we in anderhalf uur naar een 900 jaar oude stad Huangyao. In deze stad is menig film opgenomen. Pam, doet haar best om zo goed mogelijk engels te spreken, maar komt vaak niet uit haar wolden. Google translate wordt dan ook een paar keer gebruikt om de juiste woorden te vinden. Wij kijken onze ogen uit, niet alleen zijn de straatjes en huizen prachtig, er loopt een heel scala aan mooie oude mensen en kleine kinderen rond.

De kunst is dan ook om hen mooi op de plaat te krijgen. De oude vrouwtjes lijken erg op elkaar, ze lopen allemaal krom, hebben een verweerd bruin gezicht, dragen een donkerblauwe broek en een soort pyamajasje in paars of blauw, daaronder een soort crocs.

Maar niet iedereen wil gefilmd of gefotografeerd worden, dus wringen we ons soms in allerlei bochten om toch stiekem iemand vast te leggen. Ook onze vrienden moeten even op de gevoelige plaat vastgelegd worden en de klompjes uit Holland. We krijgen honger van al dat filmen en worden door Pam verwezen naar een lokaal restaurantje.

Daar wordt natuurlijk geen woord engels gesproken, dus wordt het aanwijsboekje tevoorschijn getoverd en de vertaaltapp in de aanslag gehouden. Het lukt ons om kip met nasi te bestellen.

Er komt een hoop herrie uit de keuken en de kip werd ter plekke geslacht, geplukt en aan gort geslagen. Sorry jongens dit is China en hier heeft men totaal geen gevoel wat eten betreft, ze

eten hier werkelijk alles! Een 20 minuten later wordt een grot bord met nasi en kip gebracht. Yes het is ons weer gelukt! Niet te snel juigen Ilja,..... De kip bleek met bot en al aan gort geslagen te zijn en met elke hap moest je uitkijken dat je geen botsplinters mee naar binnen slikte. Dat is net een vis eten met duizenden graten! De prullenbak gaat naast de tafel en er wordt flink gespuugd. Best jammer want het smaakte prima. Je krijgt altijd thee bij je eten, deze keer lieten we het maar voor wat het was, want het was een slap aftreksel van slootwater. We rekenen nog bijna een tientje af voor deze lunch, wat een stel afzetters! Daarna gaan we weer richting huis. Heerlijk even een siesta doen!

In de avond besluiten we maar eens in de buurt te gaan eten en kruipen bij Van der valk aan de overzijde naar binnen. Een uitstekende keus, we kregen een overheerlijke teepan met biefstukjes, die we gelijk op de foto hebben gezet, voor het geval we weer eens alleen een Chinese kaart krijgen.

We lopen daarna nog even de stad in om onze was te halen, de enige aanwezige was een kind van een jaar of 6/7. Ga mamma maar even halen zeggen wij op ons beste nederlands/ chinees. Maar nee hoor, ze pakt netjes het tasje dat bij onze bon hoort, weegt het en rekent af! We krijgen netjes ons wisselgeld en ze gaat weer voor de TV zitten. Ze laat ons verbijsterd achter. Nu hebben wij dit soort tafereeltjes al een keer eerder gezien, de kids worden hier blijkaar al heel snel zelfstandig gemaakt.

Nu nog even onze treintickets regelen voor over een paar dagen, gelukkig spreekt men hier uitstekend Engels. Er werd gisteren nog 50 yen commissie gerekend en vandaag werd dat 60. Ho even, dat gaat zomaar niet! Er wordt geglimlacht en de commissie wordt naar beneden bijgesteld.

De 11e gaan we vertrekken richting Kunming, dat wordt een treinrit van 19 uur, we slapen dan in een wagon met tientallen anderen, waarschijnlijk vergelijkbaar met de bus, we gaan het wel zien.

{comments on}